

De negatiu a positiu; Crònica d'una mort anunciada

Aquesta és la història d'un número negatiu, i com va passar a ser positiu.

Farà cosa de dos anys, un -8, vivia tranquil·lament al món de les matemàtiques, i com que era negatiu, es queixava per tot, i res li semblava bé. Passejava pel carrer, i veia a famílies formades per nombres positius, i pensava que aquest món no estava fet per ell, ja que tots els nombres eren positius, menys ell.

Cap nombre s'acostava a ell, per por de tornar-se negatiu, i veure tota la vida des d'un punt de vista pessimista. Així que passaven els dies, i el pobre -8 seguia sol, deprimat, però un dia, mentre mirava per la finestra, va veure una -1, i ella també estava sola. Tot i això, el -8 no s'atrevia a parlar-li, ni tan sols a acostar-s'hi.

Poc a poc va anar agafant valentia, i finalment, un dia s'hi va acostar.

- Hola, com va?- va dir el -8 amb por de ser rebutjat.
- Malament, ens coneixem?- va contestar ella, amb una veu suau i dolça.
- No, però fa varis dies que et veig per aquí, i sentia curiositat per saber que feia algú negatiu per aquí.
- Doncs, he vingut aquí perquè no m'agradava la ciutat on vivia, hi havien masses positius.
- Vaja, no et pensis que aquí es gaire diferent, pel carrer tot són positius, tots contents. Fins ara no havia vist cap negativa per la ciutat.
- Doncs mira, sempre hi ha una primera vegada.
- Sí, escolta, ser que pot sonar precipitat, però no voldries venir a sopar amb mi, oi?
- Per què no? Avui al vespre?
- Sí, quedem davant del restaurant 9 a les 10? Diuen que fan una truita de sumes exquisida
- D'acord. Ens veiem allà!

El -8 estava molt content per com havia anat la conversa, però era negatiu, i pensava que la -1, no es presentaria al sopar, però finalment no va ser així, i a les 10, la -1, estava davant del 9, esperant al -8.

El sopar va ser fantàstic, i al acabar, el -8, estava ple de dubtes, s'estava tornant positiu? S'estava enamorant de la -1? No estava segur de res.

Passaven els dies, i les seves trobades amb la -1, eren cada vegada més freqüents i especials, ara ja n'estava segur: li agradava la -1, i per sort, a la -1 li agradava el-8. Així doncs, van començar a sortir, i els dies passaven alegrement, però els dos eren negatius, i volien ser positius, per no sentir-se discriminats.

Després de molt parlar-ho, van decidir que es casarien a l'església multiplicadora, on els multiplicarien, i els dos s'ajuntarien en un sol nombre positiu.

Per fi va arribar el gran dia, tots els habitants de la ciutat estaven a l'església, esperant a que la cerimònia comencés. Finalment, a les 12:00, la cerimònia va començar. El capellà va començar:

- Ens hem reunit avui, per celebrar el casament entre el -8 i la -1, si algú té quelcom en contra d'aquesta unió, que parli ara o calli per sempre...- després d'uns moments de silenci va continuar- -8, acceptes com a multiplicadora a -1?
- Sí, accepto-va respondre -8 convençut
- Bé, -1, acceptes a -8 com a multiplicador?
- Si, accepto
- Pel poder que m'han atorgat les matemàtiques, jo us declaro multiplicats.

Després de dir aquestes paraules, el -8 i la -1, es van començar a ajuntar, convertint-se en un sol nombre mentre els assistents, bocabadats, deixaven anar varis "Oooh" d'admiració. Finalment, es van convertir en un +8.

Inicialment, el matrimoni entre el -8 i la -1, anava sobre rodes, tot perfecte, hi havia amor, i passió. Però ara, al ser positius, podien conèixer a altres nombres, i poc a poc, van veure que ja no es sentien tan atrets l'un per l'altre. Després de molt pensar-ho, el 8 li va dir a la 1:

- Escolta, ho he estat pensant, i crec que no estem fets l'un per l'altre...
- Just avui pensava el mateix. Que creus que hem de fer?
- Jo crec que el millor serà dividir-se, que et sembla?
- Jo també crec que és la millor solució.

Al cap de dos dies, van anar a la església matemàtica, on es van dividir, i es van passar de ser un +8 a dos +4. Després d'això no es van tornar a veure fins que, després de haver continuat amb les seves respectives vides, i després d'haver conegut a altres nombres, van ser citats a la comissaria, per a declarar. Cap dels dos sabia perquè els havien citat, i quan els hi van explicar, no s'ho podien creure, els acusaven d'haver dut a terme un matrimoni de conveniència.

Després de jurar per l'infinit que ells s'estimaven, la policia els va deixar marxar, però va fer que cap d'ells es pogués casar en un futur.

La vida del nostre +4, abans -8, era alegre, ja que ell era positiu, però dins seu, sentia un buit, es sentia sol. Llavors, per a sentir-se estimat, va sortir al carrer, i va començar a cridar que es moria, però al veure que ningú li ho deia que no ho fes, es va començar a plantejar seriosament la idea. Es va comprar un llibre, del famós autor *Gabriel García Mates*, que es titulava "Crònica d'una mort anunciada", on el protagonista mor, i ell va decidir fer el mateix.

Finalment, al cap de dos dies, es va suïcidar, després d'haver anunciat la seva mort als quatre vents.